

146-147. Ціна 10 сот. Marzec i Kwiecień 39 р. № 3-4

Адрес редакції: дер. Богушовка, пошта Княгиніна к| Луцька

Рік 15-й

Nowaja prawdywa doroga žyttia.

Новая правдивая дорога життя

Який єсть вірний слуга і розумний, що поставив Пан його над челяддю своєю, щоб роздавав їй харч у пору? Щасливий той слуга, котрого, прийшовши Пан його, застане, що робить так. Істино глаголю вам: Що поставить його над усім добром своїм. Маттея 24,45-47,

Все те, що тепер робиться, предказано Богом, т. е. його вірними свідками, і все записане в книгу вічного життя—біблію. Сьогодні йде суд Божий. Бог воздає всякому по учинкам його. Бог не дивиться на лиця чоловічеські; бо Він створив малого і великого, і всім воздасть по заслугі. С 1914 року захорував цей світ неизлечимою хворобою, і поступово конає; ліків для його таких як він хоче нема. Єсть нове лікарство, котре може виліковати з теї хвороби цей світ (стрій—правліне), но мало хто приймає його,—**то віра в Господа нашого Ісуса Христа Сина Божого**. О то ми християни, свідки Божі, роздає харч в свою пору всім хто хоче їсти. Хто бере, і їсть з вірою в Ісуса Христа сю харч, то на якуб хворобу він не хорів, виздоровіє. Я сам був хорий 38 літ, ничим не міг вилічитись од теї смертної хвороби. Вічний Великий наш Лікар Сам Бог Ісус Христос. Его Дух святий покликав мене і дав мені їсти ту харч, і я виздоровів від смертельної хвороби;—Його вселікуюче Слово. Воно Слово Боже всіх хорих лікує. Для того, ми свідки Божі, просим всіх хорих цього лихого вмеряючого світа, обернітесь до Бога—Слова; через Бога—Слово, ви побачите себе, що ви сьліпи, глухи, куляви і не розумни, бо бог—диявол цього злого світа осьліпив вас. Бог устами слугі Свого пророка Еремії говорить так: Хиба як, як хто впаде, та й не встає, або як хто зібеться з дороги, та й не вертається? Чого ж сей люд, Єрусалим, (теперешне паперове християнство), зостається упрямо в одступі? вони цупко держаться заблуду свого і не хочуть вернутись? Я ж пильно прислухався: не говорять вони правду, ніхто не кається в своїому ледарстві, щоб казати: „Що се я вкоїв?”. Усі звертають на свою путь, мов то кінь, що чвалить у бій. І бусько під небом знає час перелету свого; і горлиця і ластівка і журавель пильнують часу, коли їм вертатись; люде ж Мої не знають про Господень розпорядок. Як се ви говорите: Мудрі ми люде, та й закон Господень у нас? Ні, бо перо книжков перекинує його в лож. Осоромились мудрі книжники, стуманіли і заплутались; вони відкинули Слово Господне: в чому ж мудрість їх?

Любий читачу! застановись да подумай! Чиж не стуманіли і не заплутались книжники—політики цього злого світа? Подумай, та розсуди, то скажеш, правда, що так. Питане! Чому воно так стало? Бо вони відкинули Слово—Боже; то Бог відняв у них розум. Так сказав Сам Бог через уста Апостола Павла: Славлячи себе мудрими потуманіли, і обернула славу нетлінного Бога на подобину образа

глінного чоловіка, і птиць і четвероногих і гаду. Він розбиває задуми підступних, і руки їх не доводять до кінця те, що почали. Премудрих лозить Він їх лукавством, і рада хитрих не вдається. Йова 5, 12—13.

О, те все, ми тепер бачим і переживаємо, і з любов'ю Христовою всіх предупреждаємо; оберніться до Бога — Слова, до Бога — Духа святаго, то побачите, зрозумієте, в якій час живете, і вилікуєтесь від своїх ріжних смертельних хороб. Вам Бог — Слово скаже: Дом же Юдин (дійсне християнство) помилую і спасу їх у Господі Бозі їх, спасу їх не луком, ні мечем, ні боем, ні кіньми і ездецями. Осії, 1,7. Ні військом, ні силою вашою, тільки Моїм Духом (побідиш) говорить Господь Захарії 4,6.

Були часи рицарські: Фараонів, Новоходуносорів, Валтасарів, Іродів, Александрів Македонських, Петрів перших, Наполеонів і других різнокалібрних; то були часи язичеських — поганських царств; в ти часи робилось все Вавилонське, (змішане доброго і злого).

Сьогодні зовсім другій час. Час творити Царство Боже на землі, із всіх народів, язиків і племен. Ні, по проекту: ні Маркса, ні Леніна, ні Сталіна, ні Гітлера, ні Мусоліні, ні Чемберлена, ні Рузвельта і ні яких других осіб; а по проекту Господа нашого Ісуса Христа, бо то проект для всіх буде добрий.

Всього есть на світі досить! Но хто доволен тим усім? Вельме, і бардзо вельме мало есть людей, котри довольни тим що мають. Християне свідки Бога Іегови, вони довольни що получили дар від Бога, віру і Духа святаго, хто те має, той доволен; Бога прославляє і всім людям добру вістку возвіщає, що Господь Ісус людей з плену визволяє, і Свою оселю Новий Єрусалим на землі возстановляє. Бог говорить так:

На мурах твоїх, Єрусалиме, Я сторожу поставив, і не вмовка- тиме вона ні в день, ні серед ночі. О ви, що пригадуєте. Господа — не вмовкайте! — Не вмовкайте перед ним, аж покіль не відновить Він Єрусалима та покіль не зробить його славним на землі, живих вірних людей, в котрих Бог жив, живе, і буде жити; через котрих говорив, говорить, і буде говорити; котри писали, пишуть і будуть писати). Поклявсь Господь правицею Своею і кріпкою рукою Своею: Не дам уже більше зерна твого супостатам твоїм у їжу, не буде уже більш чужениця вина твого пити, що ти його порав; а той хто жне його, їсти ме його, вихваляючи Бога, і хто виноград порав, той і вино буде пити в святаму дворі Його. Ійдіте, ходіте в ворота і дорогу народові рівняйте! Рівняйте, рівняйте дорогу, геть усе каміння з дороги счисчайте, виставте знамено народам! Се, обявляє Господь з краю до краю землі: Скажіть дочці Синовій: ось ійде твій Спаситель; із ним його заплата і нагорода Його перед Ним. І назвуть їх народом святим, одкупленим від Господа, а тебе називатимуть містом пошукуваним, а не опущеним. Ісаїї 62, 6—12.

Хоч нас християн свідків Божих безчестять де котри звани священники, душпастирі вмерающих церковів; ми тому не противимся, бо наш Учитель і Господь Ісус Христос не противився; а просим с любов'ю Христовою, покайтесь душ пастирі і не обдирайте ваших овечек, і не лякайте їх, а учіте їх словом і ділом вашим, покажите їм добрий приклад собою; но не так як показав собою приклад один із душ пастирів на проводи в Богошівці. Слово Бога — пророче тепер виконується: сіяли вітер і пожинає бурю.

От 1918 року все говориться і пишеться, як би зробити спокій на землі поміж народами; но спокою нима, чим дальш тим більш ворожнечи, і приготования до війни. Бог устами пророка Еремії сказав: Від наймолодшого та й до найстарійшого дбають вони всі

про наживу, і від пророка до сьвященника—всі витворяють оману. Легко важять вони собі рани в людей Моїх і думають хутко позагоювати, говорючи; „Спасенне!“ мир! а ніякого мира нема. Хиба вони соромляться, витворяючи гидоти? Ні, нема їх сороба, не червоніють та й не тямлять уже, що то таке соромитись. Тим то попадають вони між поваленими як надийде година Моєї кари. 6, 13—15.

Як говорити чи писати, „Спасенне!“ мир спокій, то й треба робити мир спокій, то тоді і буде мир спокій. А то говорять мир, а готуються до війни, і не встидаються лож неправду говорити, ще й називають себе апостолами мира. А вот що говорить Бог устами раба Свого Езекеїла: Затрублять у трубу, і усе збірається, та ніхто не рушає до бою; бо гнів Мій над усіма ними. Езек. 7, 14. Час вельме трудний, закрутився всенькій сьвіт і вихода нема. Есть виход с того положенія, но люди не хочуть, бо то треба унизитись, а тут гордость не допускає; бо всякій слабій, а кричить, я здоровий! Кричить я здоровий, а один другого боїться, і не боряться чином, а борюкаються язиком; од того і називаються язичниками. Як поглянеш з одного боку, то подумаєш що то не треба; як поглянеш з другого боку, да ще звернешся щирим серцем до Бога—Слова, то побачиш що так Бог судив, бо так написано, і мусить Писане сьвяте сповнитись, бо як би не сповнилось? то хто міг би вірити Богу?

Написано: І станеться на всій землі, говорить Господь, що дві третини на ній будуть вигублені і вимруть, а тільки третина зстанеться на ній. Захарії 13, 8. Я постійно наминаю, пишу, що сьогодні йде суд Божій, і що сьогодні день вельме великій, і що сьогодні день визволення для одних, і день погібелі для другіх. А так як сьогодні йде суд Божій, бо писано: Коли бо присуди Твої діються на землі, тоді живущі на сьвіті навчаються справедливості. Ісаїї 26, 9. Сію книжку щоб її зрозуміти, треба її зісти бо так написано: І я пійшов до Ангела, кажучи йому: Дай мені книгу. І рече він мені. Возьми і з'їж її, і буде вона гірка в животі (в життю) твоїм, а в устах твоїх буде солодка, як мед. І приняв я книжку з руки ангела, і з'їв її, і була вона в устах моїх, як мед солодка; і коли з'їв її, то стало гірко в животі (в життю) моїм. І рече мені: Мусиш ти знов пророкувати про люде, і народи, і язикі, і царі многі. Одкритте 10, 9—11.

Таким чином, я мушу говорити, писати те, що знаю, що мені Бог відкрив через Свое сьвяте писане, і через Свій сьвятий Дух. Говорю, пишу, до всіх с любовью Ісуса Христа, обернітесь до Бога—Слова до царя царів Ісуса Христа, до Його закону, до Його науки, то побачи сьвіт і получите житте вічне, бо віруючи в Ісуса не вмерають.

По всему сьвіті проводирі бьются не за справедливість, а за власть. Власть одийметься від них, тай вони сами ще будуть отказуваться від влади, бо так написано: Знайте, що Господь сил небесних одніме в Єрусалиму й в Юди (теперешне християнство) всяку підпору, всяку піддержку хлібову і всяке підкрепленне водою, хороброго воеводу і воїна, суддю і пророка, віщого і старця, п'ятдесятника і князя і дорадника і умного штукаря і проречистого словом, А дам їм хлопців за старшину, і діти пануватимуть над ними І одно одного буде в народі тіснити,—кожний ближнього свого, встане хлопець на старого, дрібний люд на значних, І хапатиме за полу брата брата, уродині батька свого: В тебе є жупан про сьвяго, будь над нами князем,—нехай буде сей розпадок під рукою в тебе; А той відкаже

клянучись: Не вмію я гоїти рани; бо й в мене в господі ні хліба, ні одежі, не робить мене головою в народі.

Із вишше писаних Бого-пророчих слів, видно тому хто має правдивий розум, що будуть відказуватися од влади, хоч тепер за єї б'ються. А що написано в сьвятим пісьмі біблїї, то мусить в сей день виповнись, бо сей день єсть день Господень і сей день знають тільки Господні—ми християни, сьвідкі Живого Бога, Духа сьвятого, Духа Христового, бо хто Духа Христового ні має, то і ни Його, то й ни знає Його. Сам по собі чоловік не може знати розпорядку Божого, бо то єсть велика таємниця Божа. Написано: Довірність — таємниця Господня для тих, що Його бояться, а заповіт Його на те, щоб звістити їм. Псалом 25,14.

Бог ніколи—нігди, такого великого нічого на землі не робив і не робить, не обявивши Своєї таємниці слугам Своїм. Амоса 3,7. Пс. 147, 18—20, Коли стреляв першій сьвіт, то обявив таємницю Свою слугі Свому Ною, а як стреляв Содому й Гомору то обявив слугі свому Аврааму. А як творив другі великі діла Свої, то відкривав таємницю Свою, Мойсею і всім старозавітним пророкам і новозавітним Апостолам. Відкрив він і мені, як самому последнему і найменшому слугі—сьвідкови Свому— що робить велику переміну на землі і та всенька переміна описана в сьвятому писаню біблїї.

Хто читає біблїю со страхом Божим і з вірою в Ісуса Христа, той бачить, знає і сьвідкує. Ми християне сьвідкі Божи, читаєм ту сьвяту Небесну книгу біблїю, і сьвідкуєм перед вічним незміним Богом. Творцем неба і землі і все що на них і в них, і перед Сином Його а нашим Господом Ісусом Христом, і ангелами Його і перед всім сїм сьвітом, (строєм правлінем) що уже цього сьвіта (строю правліня) ніхто і ни чим не вилічить, бо ему прийшов о преділяний ему кінець. Аминь.

А для того, просим всіх, хто хоче жити і бачити добри дні: обернітесь до Бога—Слова, до Бога—Сина Ісуса Христа, до Бога Духа сьвятого, до Його проекту—науки Євангельської, то ви побачите сьвіт новий, і сами будете новим творивом, і будете творити все нове, котре строїть на нових подвалинах:—на любові, милости, судді і справедливості, то це буде стояти вічно; і той хто на сіх подвалинах строїть—будує, буде жити вічно.

А подвалини: Гітлеревські, Мусолінські, Сталінські і всі всі другі, вони зовсім гнилі, згорять, і не буде їх, і ті що на них строять будуть мучитись і в муках своїх погінуть, і не буде їх; а хоч чие імя останеться, то тільки для проклятя; як колишніх царів: Горєба, Зеба, Зебака і Зальмука. Псалом 83, 10—12.

Тим більш просим всіх, тут де живем, в паньстві Польськїм, заботьмось о благоустроїстве сего паньства, бо так написано: Еремії 29,7. І Тимофею 2, 1—7. А тим більш се треба знати, священникам ріжних релїгій, професорам ріжних професій, учителям—наставникам і всім, всім, хто дбає про добробут для всіх людей в паньстві; і як учитись, і учити, то треба мати при собі книгу закона Божого—біблїю; бо так добри люди робили. 2 Пар. 19,1—11. Кн. Іс. Нав. 1,5—10.

Redaktor i Wydawca Stefan Bochoniuk